

¡CU-CUT!

Barcelona

Escudellers, 54

PROGRAMA DE LOS GRANDES FESTEJOS

DIVERSIONES, regocijos populares y demás que se celebrarán en la Ciudad de Barcelona los días 16, 17, 18, 19 y 20 del actual.

Día 16.—Mañana: Repique general de campanas á la hora de las misas. **Tarde:** Conciertos de piano en varios cafés por distinguidos profesores. **Noche:** Iluminación en los balcones del Círculo Liberal Monárquico, del Círculo Liberal Conservador y del Círculo de Clases Pasivas.

Día 17.—Mañana: Salvas en Montjuich. **Tarde:** Paseos marítimos hasta la Barceloneta, en los vapores *galondrinas*; terrestres hasta Gracia, en los tranvías y casi aéreos hasta el Tibidabo en fenicular. **Noche:** Conciertos en algunos cafés por reputados quintetos. Iluminaciones en los citados puntos.

Día 18. (Pascua de Pentecostés).—Mañana: Suspensión de tareas en los centros fabriles. Solemnes oficios en todas las iglesias de la ciudad. Concierto por la BANDA MUNICIPAL en el Paseo de Gracia, cruce con la calle de Cortes. Desfile de la buena sociedad barcelonesa por la primera de las citadas vías. **Tarde:** Corrida de toros con cògida en las Arenas (Plaza Nueva). **Noche:** Funciones en los teatros. Luces en los indicados círculos.

Día 19. (Lunes de Pascua).—Mañana: Funciones religiosas. **Tarde:** Excursiones campestres á Pedralbes, Vallvidrera, Rabassada, Fuente del Gato, etc., etc. Bailes de Sociedad en el SALÓN UNIVERSAL y RAMELLERAS. **Noche:** Funciones teatrales. Iluminaciones en los mencionados sitios, etc., etc.

Día 20.—Mañana: Reanudación de trabajos en fábricas talleres y obras públicas y privadas. **Tarde:** Visitas á la COLECCIÓN ZOOLOGICA del Parque y á los MONUMENTOS de la capital. **Noche:** Iluminación general de la Ciudad con electricidad, gas común, gas de agua y petróleo refinado.

Para facilitar la concurrencia á tan extraordinarios festejos, las empresas ferroviarias de todas las líneas pondrán á disposición del público trenes con coches de primera, segunda y tercera clases, siempre que los señores pasajeros abonen el importe del correspondiente billete.

Barcelona, Mayo de 1902

LA COMISIÓN

LISTA DE LA BOGADERA

El primer de Maig ens ha passat per alt, y'l dos, més. Aixó de las no celebracions es va posant de moda y s'encomana com el foch en un reguer de pólvora.

Per un servidor, que no's celebri res; l'única cosa que celebro al any es el meu Sant, y encara un si es no es per forsa. Per l'any vinent ja ho tinch pensat: quan m'arribin els días faré saber a qui'm vulgui sentir, que aixís com diuen que tothom té un rey al cos, jo hi tinch una *minoría* catalanista-republicana que'm priva d'esmersar un sol céntim en disbauxas, per modestes que siguin.

Aquets catalanistas son la gent més esgarria crias que s'hagi pogut veure may. ¡Pensar que si'l *fausto* suceso s'hagués escaigut a passar un any enrrera a Barcelona ens hauríam divertit de bo y millor!

La veritat es que abans de que'ls de la fals hi fiquessin el nas a la Casa Gran, alló era Xauxa. Ocasions com la que ara s'ha presentat no's deixavan perdre ni per un ull de la cara. Es clar que després al passar comptes las matemáticas sen resentían, però ja s'havia fet la feta y encara que la caixa comunal quedés escurada y no tot s'hagués esmersat en lluminarias, castells de fochs y festivals, no per aixó's perdía'l remanent. ¡Be se n'havíen de rescabalar els regidors del *ancien regime*, quan queya un aconeteixement per l'istil, dels gastos extraordinaris que'ls representava aixó d'haverse de posar cada día mudada nova de camisa, y colls y punys planxats, y de ferse repassar la barba y retocar las polseras!

Encara n'hi quedan a dintre l'Ajuntament de regidors que'ls han viscut aquells temps de bon recort, sinó que ara hi son en calitat de retrospectius y Deu ens els hi conservi, perque sinó las sessions resultarian molt ensopidas. ¡Venen tan bé quatre bestiesas pera trencar la monotomia d'un dictamen!

Per cert que durant un parell de días els tals varen veure la *botella oberta*, creyent que s'anava a reproduir aquella era de felicitat. Ja's veyan l'Alcalde dimittit y sospesos a tots els poca-soltas que tenen el mal gust fins de pèdrehi diners al darrera la regidoria.

En Fabra ja estrenyía la vara d'alcalde, y ab un somriure com d'aquell qui no vol y sen mor de ganas, rebfa las felicitacions dels amichs del Casino del Carrer Nou; el *Barberillo* ja tenia fet el repartiment de las millors plassas entre'ls de la seva capella, y'ls demés embotellats veyan arribada l'hora tan suspirada d'*esbravar-se*.

Peró la malefida bruixa, que per tot arreu se fica, va esbullalshi la troca, y ni l'Amat va caure, ni'ls regidors novells han desembrassat el local. ¡Lo que té ferse il·lusions!

Després d'una patacada per l'istil no venia d'un pinyach; la qüestió de las festas ja era secundaria, y encara que pel ben veure varen treure foras de flaqueza, no va ser cosa de matarshi. Aquell que's pensa tenir la grossa als dits y després resulta que las llistas están erradas, no's pot aconsolar encara que li toqui una aproximació.

Lo que'ls enrabia es la satisfacció dels catalanistas

per haverse sortit ab la seva, y també la dels republicans, encara que la d'aquestos vingui amargada per la descalificació del seu Marat de pantomima. ¡No pot serhi may completa la felicitat en aquesta vida!

Al qui se li han sentat malament de debó els aplaudiments de l'altre día al Saló de Cent, al ferse públich el resultat de la votació contraria a la celebració de las festas, ha sigut al *Brusi*, un pobre jayo que de quan en quan vol tenir punts de jove, però, com que'ls anys hi son, quan sembla demostrar més urch, tot d'un plegat li fan figa las camas y cau ab un panteix que sembla una manxa.

Si, senyors, el *Diario* ho troba molt malfet aixó de no celebrar alló. Y d'arguments pera demostrarho no n'hi faltan; lo que falta es pes als arguments.

Vegin com s'esplisca:

“Las breves y sentidas palabras que pronunció el señor Alcalde, han de merecerle las simpatías de los que desean que se desvanezca esta atmósfera, ya muy pesada, en que vive Barcelona, y, teniendo en cuenta lo muy perjudicados que pueden ser los intereses de nuestra ciudad, esperan que cese ese ejemplo de rebel-día que dan los que luego se quejan y demuestran terror pánico cuando las masas les imitan lanzándose á la calle para pedir la supresión de Dios, del capital y del burgués.”

Peró, home de Deu, ens sembla que ab els anys que porta al demunt, ja sería hora de que hagués posat un xich d'experiencia. ¿Per qué s'hi tiran al carrer las massas demanant *la supresión de Dios, del capital y del burgués*? Donchs perque no son més que un arma de determinada gent ab la que'ls amants de lo *existente* celebran pactes y conxorras sempre que convé a uns y altres.

Peró no acaban aquí las jeremiadas del avi:

“Además, lo que deseamos todos los barceloneses, es que en el Ayuntamiento se haga administración, no política; y á este deseo se debió aquel grandioso movimiento que llevó á las urnas á cuantos hasta entonces se habían negado á votar, porque confiaban en que la candidatura regionalista, formada de elementos á quienes se suponía libres de las pasiones de los partidos, se ocuparían activamente en mejorar la administración municipal, que es lo que nos interesa, en particular á las clases pobres. Eso se creía, porque á nadie se le pudo ocurrir que ciertas personas á quienes Barcelona entera apoyó en contra de los protegidos de Lerroux, luego unieran sus votos á los de éstos, lo que prueba que antes de unir los votos, unieron las ideas.”

¡Angela Marfà! Ara hi toca. Els actuals regidors varen anar al Ajuntament a fer administració y no política, y política y no més que política es la significació del dictamen proposant la celebració de las festas, y administració y no més que administració es oposarse a que semblants festas se verifiquin gastant ab luxos quan no's té per lo necessari. Per lo demés, el *Brusi* ab prou bé qui eran els verdaders *protegidos* y protectors a la vegada den Lerroux, y si no ho sab podrian donarnhi rahó precisament els mateixos que suscriuen el famós dictamen en pro de las festas.

¿Que la votació no va tenir el caràcter d'una oposició al Rey d'Espanya? Y es clar que no. Per part dels catalanistas—no precisament perque don Alfons sigui comte de Barcelona, com diu el *Diario*—sinó perque no'ns hi va ni'ns hi ve, y per part dels republicans

tampoch, porque "D. Alfonso XIII nada ha hecho, toda vez que, como aun no ha llegado á la mayor edad, no ha podido ejercer las prerrogativas que le confiere la Constitución"

¡Naturalment! ¿Vol el *Brusi* una rahó més poderosa que aquet *nada ha hecho*, per no celebrar festas?

"Lo que se ha querido hacer es una manifestación del disgusto general en el país, y más acentuado en Cataluña, por la conducta del Gobierno."

Home ¿per qué no comensava per aquí? Aquesta es la rahó.

Respectuosos com som ab las instituciones, no volém enganyarlas, porque, més que tot, aquestas festas tin-

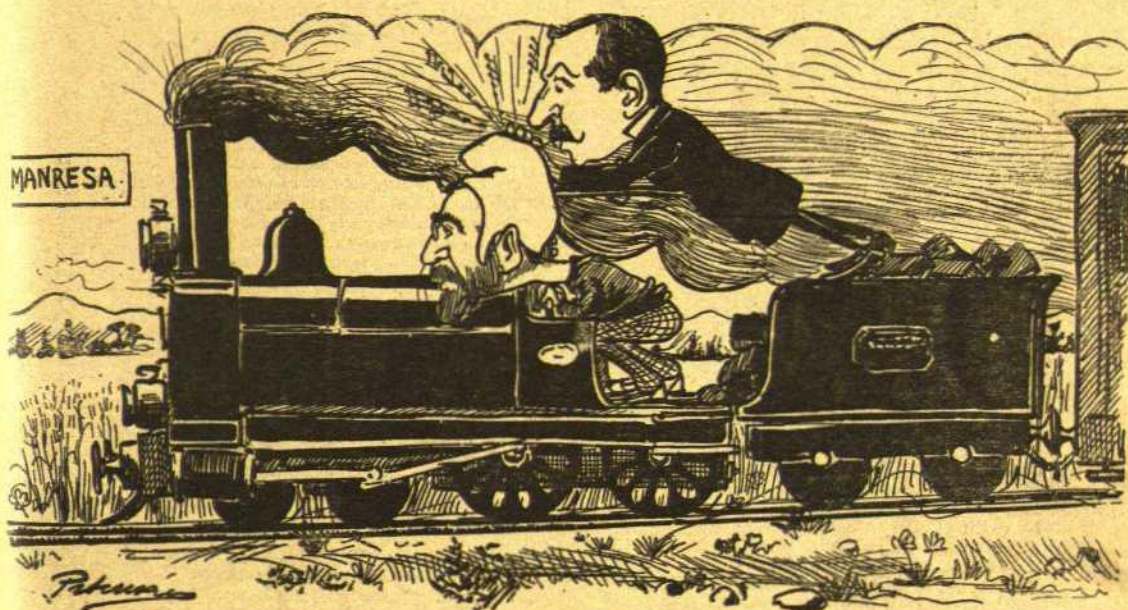
¿Y encara voldría el *Brusi* que donguessim gust a n'aquesta gent? ¿Que enganyessim al Rey manifestant una satisfacció que no sentim per l'obra política dels seus Consellers?

Contesti el *Diario*, contesti l'Alcalde senyor Amat si no tenim més que motius pera divorciarnos del Poder central, que ab els seus desacerts y etzegalladas ha fet de l'època de la minoría de don Alfons la més trista, la més calamitosa, la més desgraciada de la Historia d'Espanya.

¡Estém bé per festas!

LLEIXIV.

VIATGE MINISTERIAL

—Cuita, conde, treu el pito y pòsahí una campana.

—¿Per qué?

—Per que'l mal exemple es lo que més s'encomana.]

drían el carácter d'una conformitat ab la gestió dels governs de la Monarquía que son els més empenyats en que's celebrin, pel mateix motiu que nosaltres no hem volgut celebrarlas.

En aquesta qüestió Barcelona tenia la paella pel mànec y ja que una vegada's presentá tan bella ocasió, tontos hauríam sigut de deixar girar la truita als altres.

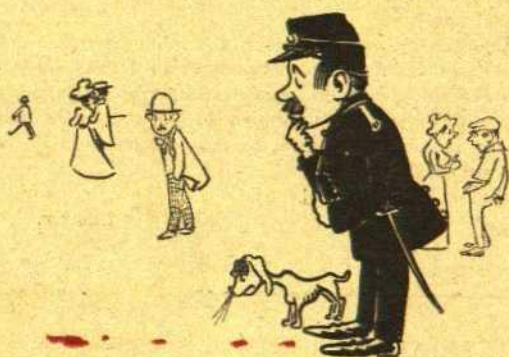
¿Que hem donat un disgust al Govern? ¡Llástima que no pogués proporcionarhi un a diari!

Barcelona, fent de portaveu a tot Catalunya, desde'l Congrés, desde'l meeting y desde la premsa, ve demanant anys y anys als Governos reformas que creu necessaries pera la seva prosperitat, y'ls Governos no sols han deixat de satisfer aquestas aspiracions, sinó que no paran de posarli destorps y d'entrebancarla més cada día.

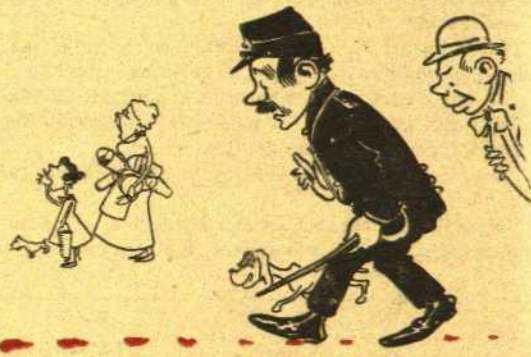
VIGILIN

Aixó es un dilshi en confiansa; no surtin pas a passeig desprevinguts, tinguin compte y si's topan pel carrer ab en Comas o ab en Planas, procurin fè el desentés y no'ls hi busquin bronquina, que'ls pot sortir malament. Va de serio, y jo'ls aviso porque crech cumplí un deber. En Comas está que bufa, en Planas no sab ahont es y ha jurat que entre nosaltres hi té de fè un escarment. Per lo tant, molt de cuidado, procurin portarse bé, que vostés potser no saben lo que es un cacich ofés, y en Planas ho está de veras.

UN CRIM

¿Tacas de sangre? Quiñones,
algo muy gordo ha passat.

Donchs d cumplir como debo,
y d prender al criminal.

Si he de parlar francament
crech que la rahó li sobra
y que molts en el lloch d'ell
farian un estropici
a dintre l'Ajuntament.
¿Ahont s'es vist no votar festas
empenyantshi don Manuel?
¿Ahont s'es vist donà un desaire
a un patrici tan complert
y que ha fet per Catalunya
lo que no ha fet ningú més?
Ell, que ls nostres interessos
se'ls ha mirat com... a seus.
Ell, que dintre Barcelona
ha estat poch menos que un Deu.
Ell, que en materia política
ens ho donava tot fet,
desde el guindilla al Alcalde,
del burot al matuter.
Ell, que per regenerarnos,
ha estat el que ha descubert
aqueix estol de patricis
de Samaranchs, de Grañés,
de Lluchs, de Mirs y de Nuris
que ab paternal interés
s'han desvetllat per nosaltres,
y per nosaltres han fet
un cúmul de sacrificis,
que may els hi pagarem.
Ell, que ha sigut el *factotum*,
durant un grapat de temps,
tant, que a casa de la Vila
ningú bellugava un peu,
ni's resolía un assumpto
sense que ell ho sapigués,
¡veures tractat ab despreci
igual que un contribuyent
y expulsat del Consistori
lo mateix que un trasto vell!
¡Aixís es tracta als grans homes!
¡Aquet es l'agraiment
ab que paga Barcelona
els mérits de don Manell!
¿Y saben qui'n té la culpa
de que aquí el día disset
no hi hagi cap *regocijo*
ni's celebri cap festeig?
Donchs son els catalanistas
que s'han empenyat en fer
la *guiltza* a n'el senyor Planas
y a en Comas y Masferrer.
Per xo no's vagin a creure
que aquets senyors no hagin fet
els treballs imaginables
per lográ els desitjos d'ells.

Fins als arcaldes de barri
han posat en moviment
perque's celebressin festas.
En Planas, que es el més ferm
de tots els puntals monárquichs,
va cridáls y els hi va fer
una *arenga fusionista*
més llarga que en Berenguer.
Pro ¡cal tothom va escoltársel
lo mateix que si plogués.

Don Manel ¡em vol permetre
que li dongui un bon consell?
¡vol fer lo que vaig a dirli?
Donsas miri, agafi el tren
vágissen de Barcelona
y no s'acosti may més,
que els cataláns son indignes
de que un home com vosté
passi penas y disgustos
per uns tanocas com ells.
No vulgui sufrir desaires,
vosté pot estar molt bé,...
y nosaltres sense en Planas
estarem millor que al Cel.

K. O. K.

Predicar en desert

—¡Ja't dich, Felicia, que si fos festa cada día, prou
cauríam tots malalts!

—¡Ay, mamá... avuy si que s'ha llevat de mal hu-
mor!...

—¿Mal humor? ¡¡Senyor, tingueume la boca, perque
al últim diré algún disbarat!! ¡Rabia es lo que tinch!

—Vamos, que per durme un rato a passeig, no n'hi
há per tant...

—¡Ah! Encara trobas que...

—Recordis de quan vosté era jove...

—Sí; mes en el meu temps no gastavam tants ro-
mansos per pescar un marit... Ves, preguntaho a n'en
Benigne y ten donará rahó... ¿Sabs com várem quedar
arreglats nosaltres? Per la diada dels morts, tot jugant
al quinto a casa la seva tia. Séyam de costat, y al po-

UN CRIM

Las tacas son más recientes:
aquí debe haber sigut.

—¿No ho veu que es un pot de mangre
per la impremta de ¡Cu-cut!

sarli una guixa demunt d'un número que no trobava, li vareig dir:—¿Que es curt de vista?—Y allavoras ell, ab un posat de cara que enternia, va dirme:—No, senyoreta, es que'ls seus ullets son dos *fanalitos* que m'enlluernan. —No sigui plaga,—li vaig contestar tot posant els ulls en blanch com si tingués basqueig... Als pochos dias eram promesos, y al mitg any ja feyam niu.

—¡Si que va esser joch de pocas taulas!

—No era com ara que per agafar tan sols a un desmamat de quatre mesos, s'han de fer tots els papers de l'auca.

—¡Com exagera!...

—¿Que vols dir que no es veritat? ¿Ahont son els homes de bigotis que avuy día es vulguin casar?

—¿Que no? Vosté tingués de mantenirlos, no ho diria...

—¡Aixó es lo que voldría, casarte, ficarvos a casa, viure com dos caballs de recreu, y que fins us paguessim el didatge... ¿no es aixó?

—¡Deu me'n quart!

—Donchs, ¿d'ahont han d'eixir las missas, si no n'hi há cap que guanyi per tirar sigróns a l'olla?... Ja't dich jo que avuy día es preferible per una mare tenir poagre que una filla per casar...

—¡Quinas cosas de dir!...

—¡Encara es poch! no puch ferhi més, em dona febre fer els gegants cada diumenge. Ja sabs que si no poguessis anar a missa de dotze al Pi, ja't semblaria que no fas goma, y creu, noya, que no es pas oír missa, alló: es una especie de fira de Sant Genís. Surts d'allí, y com si anessim a seguir monuments, s'ha d'entrar a casa den Parés per veure uns quadros que, o bé no s'hi veu res, o semblan un cove de pebrots y tomátechs. D'allí al passeig de Gracia a fer *massage* acompanyat de bombo y platerets, perque si no ve'l vent del cantó del Llobregat, may sabs si tocan la *marxa de las Walquirias* o bé la *falda de percal planchó*... y després que t'han ben rebregat, menjat pols y convertit en un pa de pessich del forn de Sant Jaume, gira quia y cap a casa falta gent, més cansada que si hagués anat a Nuria... ¿Y tot per qué?... per haver tingut el *goig*, com dius tu, de saludar al fill del se-

nyor Tapias que está de meritori en un magatzém de sucre refinat, o bé al noy gran de la senyora Beneta, que té vinticinch anys y tot just estudia'l batxillerat... es a dir estudia .. ja sabs el que'ns va dir la seva mare... que li va descobrir que estudiava l'història natural ab dos tomos del *París alegre*, y per obra de consulta *El fandango* il·luminat, y que dins de la cartera hi duya un *pase* per anar al *Trianon*, una papeleta d'empenyo y un programa de las *niñas toveras*... ¡Ay, senyor! y pensar que al teu pare al sent demá de casats, tot respallantli la roba de solter, váreig trobarli a la butxaca de l'americana, mitja auca del *hijo bueno*, el romanso de l'*Atala*, pallofas d'atmetillas torradas y engrunas de la mitja cuerna que's menja

DESCALIFICAT

—Sempre m'ho havia pensat que't trobaria la camisa bruta.

D'ACTUALITAT

cada tarda per matar el cuch... Però com avuy tot ha canbiat... els joves no saben passar el temps sinó ab el *Fot-bull*, els toros y'l joch de la pilota... ¡ay, senyor! quan penso'ls ratos que havia passat de soltera, ab el teu pare, jugant a l'*arrós cuan leche* y a la *gallina ponicana*... Podrias anarli ab un jovenet de avuy dia, per entretenirlo, fentlo jugar a la *sardana de l'avellana*... a *ollas, ollas de vi blanc*... al anell *pica-pedrell*, o bé al *escarbat bum-bum*! prou me sembla que...

—He despatxat la cuinera
—Y donsas ¿que no t'agrada?
—Ha fet abús de las sisas
y l'he descalificada.

forman avuy el partit *fusionista*, el dia que'ls falti la vinya aquesta del *presupost* que'ls congrega a tots, no'n quedarán un parell que's mirin may més la cara. L'*us-de-fruyt* del *presupost* es l'*únich llas d'unió* que'ls *agermana*; mes, apesar d'aquesta *interesada germanor*, encara de tant en tant esclata entre ells alguna bronca, que n'hi há pera llogarhi cadiras.

Lo que es aquesta última, ha sigut bona de debó. Ja veurán com va ser: *velshi* aquí que'l debat polítich es desenvolupava al Congrés ab un *ensopiment*, y una *nyonya* que tenia *desanimats* als concurrents al *saló de sessions*, quan en Romero

Bé, ¡aquesta si que es bona!... S'ha adormit. Vaja, tot aixó si que ha sigut predicar en desert... ¡Fins ab aixó s'hi coneix! Abans, quan els pares *sermonejavan* als seus fills, els hi feyan escapar las llágrimas... avuy se'ls hi escapa la vergonya... y s'adormen. ¡Com canbián els temps!

SANTIAGO BOY

Desde la "Puerta del Sol"

¡Endevant! ¡Vinga gresca y fora! Ja torném a tenir altra vegada a la majoria ministerial dividida y subdividida en una série de fraccions y grupos més petits que las *dosis homeopáticas*, y barallantse y movent escándol lo mateix que si's tractés d'una colla de *bo-gaderas* en competencia. Jo crech que dels homes que

Robledo, per *animá'ls*, s'hi va ficar entre mitg, abocant un discurs de molt mala intenció que va fer botar del banch blau al ministre d'Agricultura. Aquet, que se las dona de *corrido*, al sentir els *piropos* de l'altre, va perdre'ls estrepes y s'aixecá tot seguit a contestarli nerviós, enfurismat, sense saber lo que's pescava, despenjantse ab un discurs d'aquells de la flamarada, que gairebé l'hauria pogut firmar qualsevol anarquista. Al sentirho, naturalment, la majoria es va esvalotar y... en Romero Robledo ja havia lograt el seu propòsit, es a dir, ja estava encés el foch entre'ls individus més revoltosos de la majoria.

Un cop aixís la cosa, se posa a parlar l'exministre *fusionista* senyor Puigcerver, enemic acérrim den Canalejas, y, com qui's pren la cosa a broma, comensa a *jalear* al ministre socialista, passejántsel de cap a cap y prenentli el pel d'una manera horrorosa, ab gran contentament de tiris y troyans, es a dir, d'*amichs* y *enemichs* del Govern, que ara fan servir a n'en Canalejas de *cabeza de turco*, ahont hi descarre-

gan todas las sevas mofas, atachs y impropis. ¡Aixó ha sigut una *guasa viva*! L'hostilitat de la immensa majoria, inclús dels mateixos ministres, en contra del senyor Canalejas, ab motiu d'aquestas discussiós, s'ha posat de relleu d'una manera franca y notoria; y en els diferents *corros* que, després del debat es formavan pels *pasillos* y saló de conferencias, es feyan molt graciosos y picants comentaris respecte a la desairada situació en que estava colocat el célebre fundador del *Instituto de vacunación socialista*, com digué'l diputat senyor Celleruelo. Tingué tanta ressonancia y estavan tan excitats els ánimis ab motiu d'aquesta agarrada ministerial, que fins arribá a sonar en els circuls polítichs la fatídica paraula: ¡crisis! Y fins en Sagasta no tingué més remey que posarse malalt, acudint al seu recurs de sempre, pera conjurar el pahorós conflicte que se li venia a sobre com una pedregada seca.

De tots modos, encara que de moment el temporal hagi passat, el cel de la política continúa negre, més negre que la conciencia de molts polítichs espanyols, y'l millor dia es molt fácil que torni a tronar y ploure, encara que per ara's fan tots els *impossibles* pera arribar ab pau y tranquil·litat a la celebració del *fausto acontecimiento*.

Apropósit d'aixó, com que aquestas festas ja las tenim a sobre, se m'ha assegurat que las Corts serán tancadas, a més tardar en el próxim dissapte; no obstant, abans no's tanquin, en Primo de Rivera s'empenya en esplanar la seva interpelació sobre la perdua de las Colonias—¡potser las vol fer cridar!—y apesar de las gestions que s'han fet, ell no ha desistit del seu propósit. ¡Vaya una tonteria! Justament ara que tots els espanyols estarem de festa, sortirnos el terrible general ab aquestas cosas tan tristas per la *madre patria*...

La sort que'ls *interessats* se l'escoltarán com qui

FONÓGRAFO AL AIRE LLIURE

Si aquestas sessions baratas
tenen ventatjas molt grans,

sent ploure, o'siga de la mateixa manera que'ls verdaers obrers s'escoltarían un discurs den Lerroux, *pongo por caso*.

Oh, y ara que parlo den Lerroux, apropósit. Ab motiu d'una qüestió que aquet *mano* té ab el guardia civil senyor Portas, s'ha format un tribunal d'honor compost de varias personas, entre las quals hi há un diputat republicá, y aquet tribunal, després de jutjar la seva conducta respecte a aquesta qüestió, ha publicat un fallo tant *galdós* contra l'anarquista de guants y levita, que li ha deixat l'honor que no se li aguanta ni agafantlo ab pastetas... Hi há que llegirlo aquet fallo, perque en ell se li posan els drapets al sol d'una manera horrorosa; *nada*, que me l'han revéntat de mitg a mitg, sense cap mica de respecte. ¡Y per aixó sen va anar a França y a Bèlgica a moure tant rebomboril... No, que se'l rifeixin allí dalt, *bueno*; però aquí?... Home, si aquí tots havíam convingut en que ell era un valent y decidit *redentor del pueblo*.

¡Vaya una manera de faltarl!

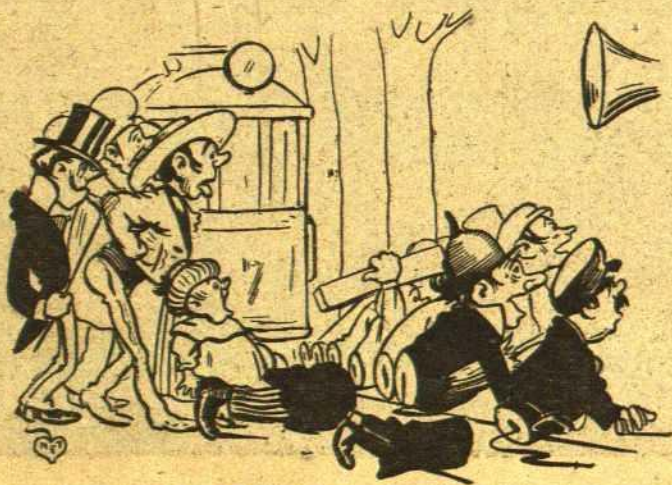
MARIANO DE LA COLOMA

JOCHS-FLORALS de "la Gardunya" en l'any primer de llur restauració

La festa's fa en un *Chalet* del carrer d'Amalia. Aquesta es la gava y dolsa festa de *Carn*, *Ungla* y *Ganivet*.

Res de *Patria*, *Fe* ni *Amor*, que aixó son cosas passadas; no's reparteixen entradas, ni hi haurá premi d'honor.

Mantenedors: En Lerrú, l'A-pa, l'Lloro, l'Piga iet, el Trunfo, l'Castellanet, que son de casa, segü.

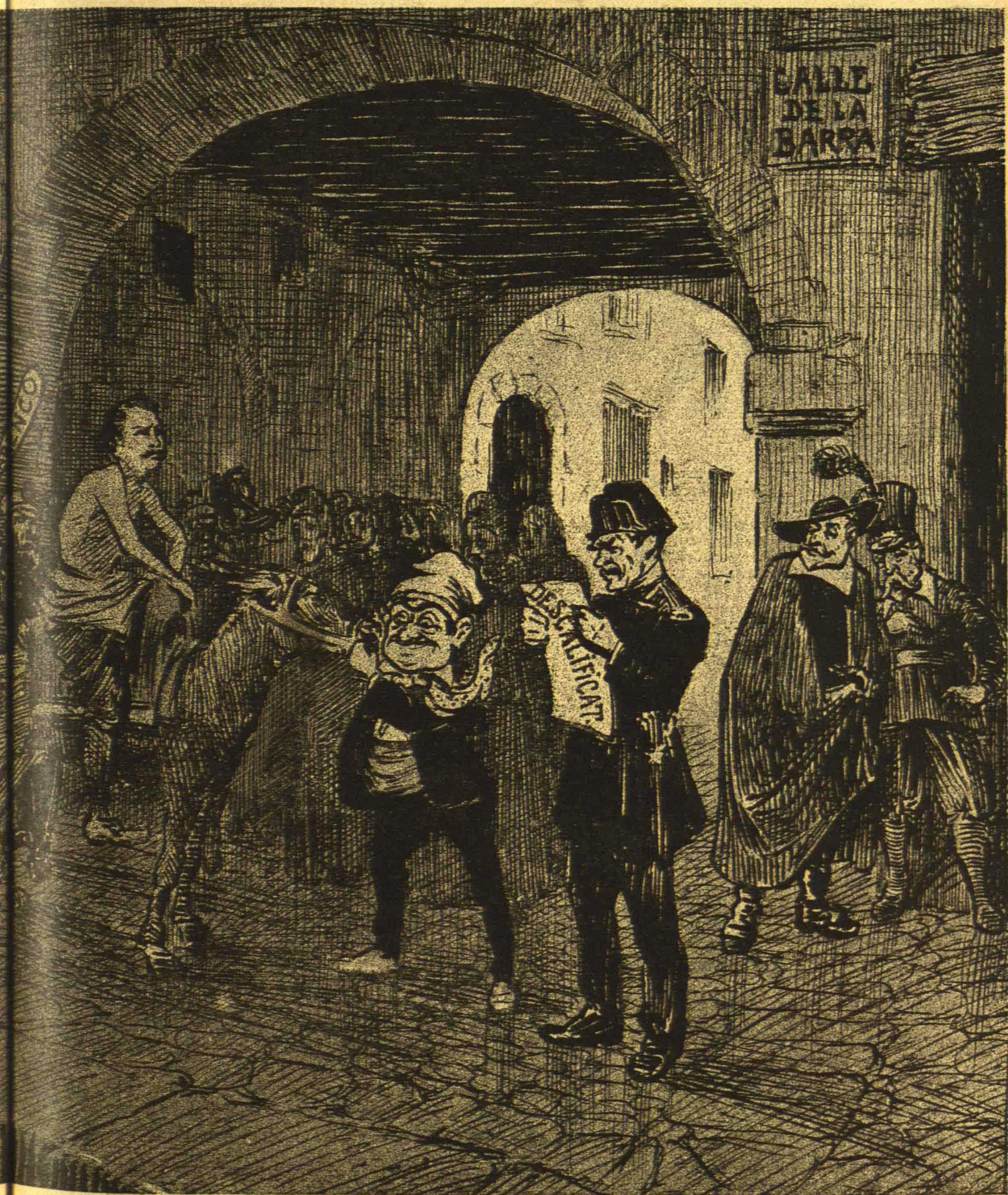
com que lo barato es caro,
molts ho poden pagar car.

LA DESCALIFICACIO DE

BARRA AVALL.—

E "ALEJANDRO EL MALO,"

D'après GALOFRE OLLER).

DESIGUALTATS DEMOCRÀTICAS

—Perque ets cotxero del duch
no te'n donas poch de pisto.
—¿Donchs que us penséu? En Peret
avuy se fa dir *Pedrito*.

Entra en plé aquet Consistori
y ab plats de llauna y culleras
tocan de varias maneras
Marsellesa y Gori-gori.

Fa un discurs el President
de color vermeil, de sanch;
"que la Fe es un entrebanch..."
"que sols el lladre es decent..."

Y l'aplaudeix l'auditori
satisfet y consensut
que may tan *valent* hi ha hagut
president de Consistori.

El Secretari, recorts
dedica de mala gana
als ferits, mancos y morts
de la Plassa de Santa Ana.

Obra'l plech. *Flor natural*...
—¿Qui l'ha guanyada?
—En Marquina.
—¿No fa reyna?
—¿Tant se vall
—*Primé accésit*.
—¿Mantellina!

Y surt fent esses en *Doys*
cremat perque avuy en dia,
son més aixerits els noys
que quan ell prosa escribia.

L'englantina se l'emporta
El Diluvi, perque es d'or,
(La poesia es curta y forta
y jes estrany! no fa pudor).

Accésits, per caritat,
en tren dos l'Odón de Buen;
per haver molt ben trovat
un *hipparión* decadent.

Premi de fe: *La viola*.
En Roca y Roca la guanya,

y en Junoy pel que s'hi afanya
ab accésit s'aconsola.

De premis extraordinaris
n'adjudican un futral,
al millor renech social,
al engega-llibertaris.

Premis de prosa: Un gran micó
a n'en Planas y Casals,
y un sach d'arrós a n'en *Quico*
que se'l vendrà per poch rals.

Una pollera, a n'en Comas,
a n'en Collasso, ácit fénich,
y al nou Director escénich
un barret tronat ab plomas.

Creman els plechs dels autors
no premiats, ¡quina injusticial
—¡hi ha hagut trampas! —La malícia
ha furtat palmas y llors.

Carbassejan l'Adriá Gual
que hi tenia uns quatre cents
idilis blaus, decadents,
ab notas den Monegal.

Sense res queda en Ricart,
en Puig y Valls y en Nogueras.
¡No hi há justicia ni art!
(altre cop plats y culleras).

De gracias un parlament
vol fè en Lerroux molt tranquil,
cria un: — ¡Ve un guardia civil
y's queda mut al moment.

Y al acabar la sessió
(ho diu qui hi era, no es faula),
amagat sota una taula
troban al Rey de la pò.

Bé

Va ser una xiulada de cal ample, però lo que's diu
de cal ample. Fins xiulavan els lloms de gas, ab tot y
portar camiseta d'aquestas que ara s'estilan.

Y com li devfan xiular las orellas al mateix Rusiñol
allá, a l'illa daurada, hont diuen que's trobal Y com
me xiulan actualment a mi, no més de recordar l'es-
treno de *Els Jochs Florals de Canprosa*!

Figuréus si ha de ser dolenta l'última obra den Ru-
siñol, que fins va agradar al Urrech. ¡Al Urrech! Al
neula més neula de tots els neulas que en el mundo
han sido.

Ja us ho diré a las personas a qui va agradar: l'Urre-
cha, en Roca y Roca, el Maleta Indulgencias, l'Anto-
nio López, en Jordá y en Costa. Com si diguessim lo
bo y millor de cada casa. Ells eran els únics que
aplaudían las espatotxadas sense such de *Els Jochs*
Florals de Canprosa. L'altra gent se las escoltava...
xiulant.

Y el cas no era per menos, donchs l'obra de que's
tracta es la més dolenta de totas las que ha produït
en Rusiñol. Y es que, pera fer sátira de certa mena, se
necessitan qualitats que en Rusiñol no posseeix. No
posseintlas, s'exposará sempre a entrecaladas que
perjudicarán el seu bon nom. L'ignorancia de que fá
gala en alguns fragments de *Els Jochs Florals de*

ELS ESTUDIS DEN CORIA

Delicadesas

A D. Santiago Rusiñol

Municipio es Municipi,
Concejal es Rechilator,
pero puro es una frase
que no tiene traducción.

Canprosa es molt més digna de ser satirizada que las ridiculasas que ell vol posar de relléu en els organisa-dors de certámens de poble. Al cap y al últim, aques-tos son gent de conviccions y de sentiment, y en Rusi-ñol ha demostrat en aquesta ocasió no tenir una cosa ni altra. Si n'hagués tingut, hauria pensat que un dels més fermes defensors d'aquellas bases de Manresa que tant vol ridiculisar, es el seu germá mateix, el simpá-tich Albert Rusiñol, a qui l'estreno de *Els Jochs Flo-ralds de Canprosa* va proporcionar una estona de patir d'esperit.

Peró fins prescindint del fons de la cosa, l'obra, com a obra literaria, es de tot punt dolenta y acusa en el seu autor una falta d'il·lustració extraordinaria.

Aquells senyors *floraleros* que posa en escena no tenen cap fonament real. Son d'una altra mena las ridiculasas dels que la realitat ens ofereix: son de la mateixa mena que las del mateix Rusiñol y's tra- dueixen, com en las obras d'ell, en exaltats lirismes buyts de sentit, en llargas tiradas de prosa o de vers *rublerias* de flors y violas, en parlaments inflats, en himnes carrinclóns a la poesia, cantats per qualsevol clown, en flors de paper y de drap, en sentimentalis- mes cursis, etc., etc.

Si vol trobar algún exemple, no ha de fer més que obrir qualsevol de las sevas obras o dels seus discursos pronunciats als Jochs Florals de Granollers, o de qualsevol altra vileta.

Lo demás que ha passat aquesta setmana a cala Talía, ha sigut poch y dolent. Val més no parlarne, ¿oy? Donchs no'n parlém.

La veritat es, per aixó, que d'estreno no n'hi ha hagut cap més d'ensá de *Els Jochs Florals de Canprosa*.

VIROLET

Quan un home escriu pel teatre, ja siga un dra- ma, una comedia o be un sainete, es per una d'aques- tas dos cosas, o per totas dugas a la vegada: per guanyarse la vida o per que l'aplaudeixin. Y com que vosté, gracias a la seva condició de *acaudalado poeta*, que Deu li conservi, no necessita besquejar per las garrofas, pot ben assegurar-se que sen va dret al llorer.

Pero cal tenir en compte que aqueixa hermosa plan- ta, tan copdiada pels coleccionistas de aplaudiments, porta enmagatzemat un cert veneno (anomenat ácit prússich, pels que diuen que hi entenen), que a certa dosis pot deixar ben ensopit a qualsevol eximi, y fins matarlo si no li troba a dintre'l cos un bon coixí d'en- teniment.

Y molt ens temém que vosté's troba en aquet cas. Tractat qui sap si ab massa benevolencia per una crí- tica que semblava respondre als bons desitjos de sos innombrables amichs (quins veyan a n'en Rusiñol com un tipo simpátich, ab cert talent natural, portant a dintre *cosas* que posadas al servey de una bona causa podían donar el seu fruit), potser s'ha pres massa en serio la seva enfilada literaria... y li ha rodat el cap.

Perque, donadas las circunstancias actuales, es pre- cis creure poseidor d'un talismán per atrevir-se a llensar, no al mitg d'un públich de companys seleccio- nats, sinó en ple Teatre Catalá, una brometa de las condicions de *Els Jochs Florals de Canprosa* ab la presunció de que sería rebuda ab agrado.

Posis las mans al pit y pensí si es lo mateix una d'aquellas sessions de *Cau ferrat* celebradas entre íntims, en las que's podia dir tot, per groixut que fos,

CONTRAST

Una má arrugada y vella
que ofereix una poncella
per adorno d'una bella

y una funció teatral en la que hi pot entrar tothom pagant una pesseta. Y vegi també si aquells bons temps en que'l trempat Santiago tenia els cabells encara negres son els mateixos d'ara.

¡Bona diferencia hi hál Lla-voras, dintre l'estat d'inconsciencia social y política en que nostre poble vivía embrutit, podían ferse impunement en ple teatre tota mena de bromes ridiculisant als quatre gats que a tall de revellidas vestals mantenían encés el foc sacre del catalanisme somniador, mes avuy, que qui més qui menos tothom té la máfega encesa, ja cal mirarshi una mica; donchs lo que als contraris de la idea pot semblarshi una gracia digna de aplauso y als simplement escéptichs una inoportunitat més o menos censurable, pels fervents de veras, y dintre'l catalanisme els més clars es tocan, resulta una irreverencia imperdonable.

Si aquella flama d'art sublimat que vosté porta dintre li permetés descendre a fer consideracions sobre lo que'ns preocupa a tants y tants infelissos menestrels, s'adonaria de que las tan rebregadas bases de Manresa, que en el seu sainete fa posar en vers per un capellá rural, per utópicas que li semblin, se confonen ab un sentiment de Patria que vol renéixer, créixer, constituirse y... una pila de cosas més, y que aquells ¡Segadors! que fa demanar a cada pas per un poca solta, alguna cosa portarán dintre o darrera seu per, en certs moments solemnes, fer aixecar com un sol home a tot un públich, bon xich més selecte que aquell que a cada dos per tres cantava la *Marcha de Cádiz*.

Y moltes cosas més sabría si en comptes d'anar badant per aquestos mons de Deu fugint de fam y de feina, hagués seguit, en días crítichs pel poble que l'ha vist néixer, las petjadas de son germá, a qui malfé la gracia que li haurá fet aqueixa darrera *boutade* del qui porta son nom.

"Higiene y educación del niño" y "Sociedades cooperativas" per don Vicens Miró y Laporta.

Del acreditat metge d'Alcoy, don Vicens Miró y Laporta, havém rebut la "Higiene y educación del niño". No'n podríam dir més que bé, si l'autor no s'hagués embolicat en posarhi un prólech den Tolosa Latour, l'home que més ho sacrifica tot a fer quatre frases, per poca soltas que resultin.

En l'obra es fa una crida a las mares, absolutament necessaria, pro'ns sembla que inútil, si's té en compte

«LA CAMPANA DE GRACIA» DE CONFORMITAT AB EL DR. ROBERT

La qüestió social al Congrés

Sense comentaris.

(De *La Campana de Gracia*, 15 de Mars de 1902.)

que la majoria de las de la classe dedican el poch confegir que han lograt a quatre revistes de modas, amén de que, las més, arriban a ser mares sense saberne un borrall d'aixó de l'higiene; y el que s'atreveix a ensenyálenhi, ha de comensar per destruíshi una porció de preocupacions que tenen, fillas d'alló que ellas en diuen l'*experiencia* y que no es més que'l fruit de la batxilleria cursi de veinat.

Ens sembla que al aplaudir al senyor Miró, no será de més dirli que ab la seva recomanable obra s'hi farà més sabí que rich.

Del mateix autor y d'assumpto ben distint hem rebut un folleto titolat "Sociedades Cooperativas."

El resoldre'ls problemes socials avuy es casi una mania, com la direcció del globo, el moviment continuu y tantas altrás xifladuras científicas que sols donan per resultat un contingent de llibres dolents que fa fredat y (lo més sensible encara) d'estadants als manicomis.

Per aixó al trobar qui parla d'assumpto de tanta importancia ab la forma práctica en que ho fa'l senyor Miró, per més que no creyém procedent que'ls socis protectors tingan dret al sorteig de las casas, un sent solzament que l'humanitat no estiga dirigida per qui, com ell y els il·lustres alcoyáns don Anselm Aracil, avuy difunt, y don Miquel Payá, posan tot el seu talent y capital al millorament de la classe obrera.

..

"Diccionari de barbrismes", per Antoni Careta y Vidal.

Ab el seu "Diccionari de barbrismes" ha fet el senyor Careta una obra ben meritoria, ab tot y notarshi en alguns indrets certas preocupacions d'autor que prefereix a voltas las formas antiquadas a las consagradas per l'us, que's resisteix a acceptar encara que resultin conformes al caràcter de la llengua.

Siga com se vulga el "Diccionari de barbrismes" resulta una producció de las més seriosas que dintre'l seu gènere han vist la llum a Catalunya, vegentshi un treball d'anys, fet per un escriptor de vastos coneixements en la materia.

Creyém que l'obra del senyor Careta farà grans serveys als literats cataláns, per lo qual ne recomaném a tots ells l'adquisició, advertintelshi que, junt ab el llibre, se'ls hi regalará un artístich exemplar d'una estampa en la que hi figura sobre paper imitació a pergami, la imatge y els goigs de Sant Jordi, patró de Catalunya.

MENO

EPÍGRAMA

Cert metge va anà a cassá
y un pagés li digué en broma:
—Torna molt buit, senyor Plá,—
y el metge li contestá:
—Sols tiro dret ab la ploma.

DOCTOR GARLANDA.

MOSSEGADAS

La Junta del Círcol "Gran Peña," ab motiu de la reconstitució de la esmentada societat, ha acordat repartir entre'ls pobres bons de pa, arrós y metálich dels que'ns en va remetre sis que hem fet a mans de altras tantas personas necesitadas.

Gracias en nom d'ellas.

El Centre Catalanista d'Arenys de Mar ha organitzat un Certámen Literari que's celebrarà'l día 10 del prop-vinent [Juliol, en el que s'ofereixen quinze premis.

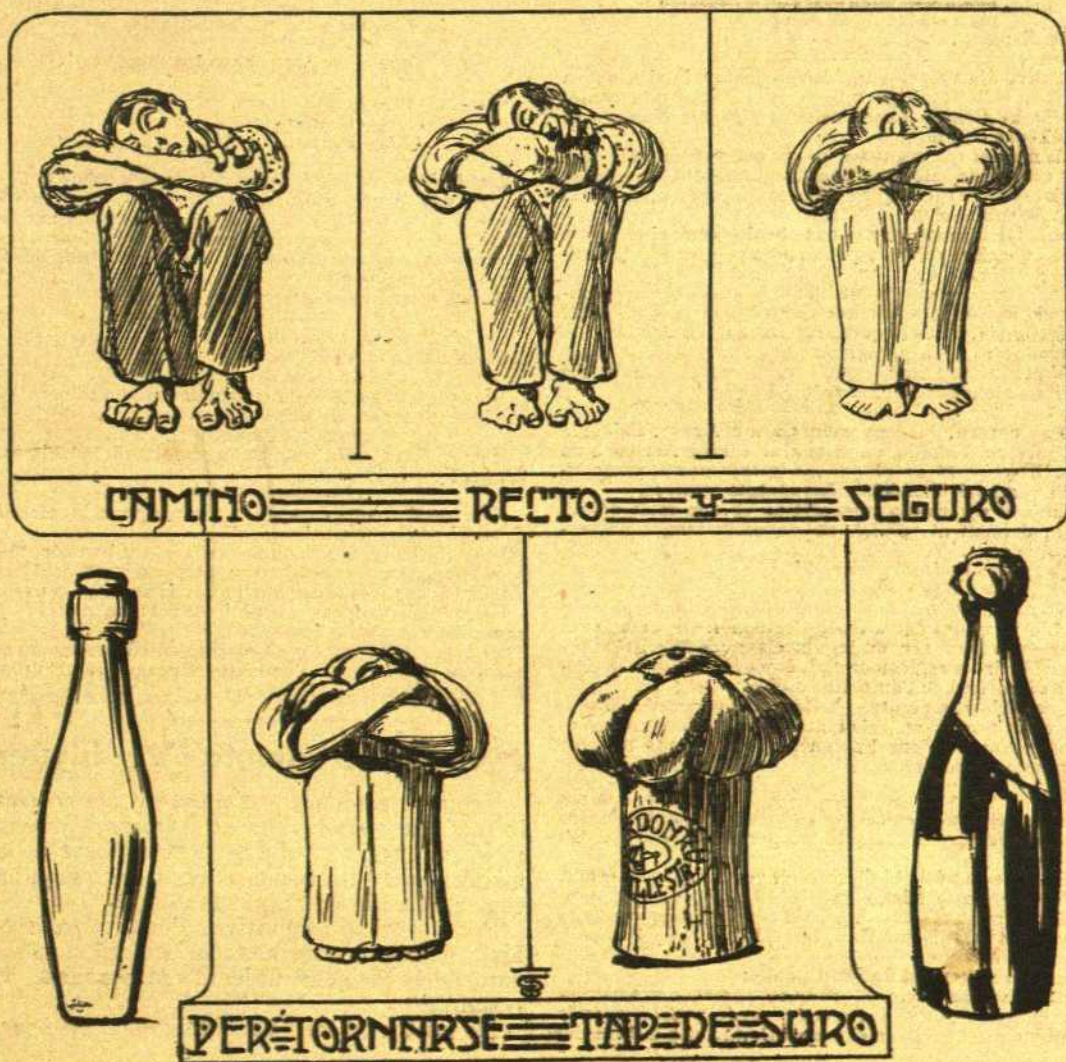
¡Y en Rusiñol (S.) que vagi dient!

Els de *La Publicidad* deuen patir, a horas d'ara, d'una afecció cardíaca que no'ls hi treurá de sobre tota la ciencia, que no es poca, del seu correligionari y curandero senyor Ardid.

El cas es desesperat y no n'hi há per menos.

Fá un mes que tenen l'ajal al cor y la boca a punt, y fora molt sensible que després de tenirho tot tan ben

TRANSFORMISME

preparat, en Canalejas no anés a Manresa y'ls deixés ab un pam de nas.

En Corominas no podrí recitar el discurs que en Doys li ha ensenyat, en Jordà tindria que regalar la décima, escrita exprofés, als serenos, y fins l'Adonis de la casa, l'hermós Junoy, posaria mala cara a lo más sagrado de *La Publicidad*, veyentse perduda la somniada acta de diputat per Manresa.

Fóra, no ho dubtin, una *debacle* que tots pagariam cara. Afortunadament, sembla que a última hora en Canalejas, obeint a

Súplica de finos labios
que nunca el noble desdena,

ha decidit agafar el tren y a Manresa por todo, sense calcular que'ls manresans no més que recordantse de que es un home de molts *ex* potser l'expolsin de debó.

Nosaltres ho sentiríam pels de *La Publicidad*; al fi y al cap son familia, *magüer* que de la má es-querra.

En el número 114 de *El Diluvio* hi figura una llista de subscripció oberta pels ciutadans de Barcelona ab l'objecte de celebrar els festeigs de Maig.

Segons el *net de la "Salvadora"*, la Redacció de *CU-cut* hi ha contribuït ab 5 pessetas!

Comprenem que la quantitat es mesquina, però, ¿qué volen ferhi? els *jesuitas* no'ns han volgut donar un céntim més.

Vaja. Ara si que *El Diluvio*
ja veig que no curará
fins... que donguém cinch pessetas
pera las festas de Maig.

Es dir; may.

L'altre dia va presentarse una instancia al Govern Civil en sollicitud de permís pera celebrar una conferencia al Centre Catalanista del Poble Nou sobre "Folk-lore catalá."

Els maldecaps grans varen ser per l'oficial del negociat corresponent, que no sabia qué significava alló de "folk-lore," paraula que per lo enrevésada tenia tot el tirat de subversiva.

L'oficial va consultar el cas ab el secretari y aquest abel Superior, però tampoch varen poguer treure l'entrellut de la cosa.

Y'l permís segurament s'hauria quedat per despatxar si'l mossó del esmentat Centre, que es qui va dur la instancia, no'ls hagués tret de duptes donantlosli la traducció de la *palabreja*.

Y pensar que alguns que's troban en el mateix cas arriban a ministres d'Instrucció Pública!

Días enrera, la senyoreta Carme Aznar, deixeble del mestre Vidiella va donar al Circol Artístich un escullit concert en el que va interpretar al piano difícils composicions dels més reputats mestres.

La jove y hermosa concertista va ser molt aplaudida, deixant al públich ab ganas de tornarla a sentir... y veure.

Que no'ns ho fassi guar gaire.

Ab motiu de lo succés diumenge a la tarde al Saló de Llotja, ahont debia tenir lloch la festa dels Jochs Florals, varen ser detinguts els germans Enrich y Joan Marín y en Ramón Sal, essent conduïts a la presó a disposició de l'autoritat militar.

Quan els esmentats catalanistas entravan a la presó, eran posats en llibertat 27 individus coneguts com anarquistas que havían sigut detinguts al matí per haver pres part en una manifestació no autorizada.

Hem rebut una colecció de postals d'homes célebres dibuixades per en Lluís Reig, per encàrrech de "El Ingenio."

En aquesta série hi figuren els retratos de Wagner, Ibsen, Tolstoy y Nietzsche.

Esperém com candeletas els respectius pendents, o siguin las postals den Gay, Gual, Nogueras y Peyus.

El *Ciero* exercit de Pero Grullo:

"En vista de ciertos alarmantes rumores que habían circulado respecto á que esta tarde podría ocurrir algo desagradable en el teatro Romea con motivo del

discutido sainete de *Santiago Rusiñol*, se habían adoptado prudentes medidas para evitarlo, medidas que *afortunadamente*, y hasta la hora de cerrar este número, en que con toda tranquilidad se estaba representando la comedia "*La mitja taronja*", han resultado innecesarias."

Naturalment, home: si las *medidas* s'havían adoptat per lo desagradable que pugués ocórrer ab motiu de l'obra den Rusiñol, com havían de resultar *necesarias* abans de que's representés?

Diumenge a la tarde va ser sospesa per ordre de l'autoritat la festa dels Jochs Florals de Barcelona. En cambi va ser consentida la *celebració* dels de *Canprosa* perque en aquella població del mapa de la poca solta den Rusiñol no están sospesas las garantías.

Las tradicionals trancas que no varen poguer esbravar-se a Llotja van ferho a Romea. Iavor que'ls bons catalans haurán d'agrair al autor de *L'alegría que passa* y de *El cinisme que queda*.

Y prou de *Jochs* perque a n'aquestas alturas, si parlant de poesia sens descantellava algún ripi, ho pagariam car.

Rusiñol que fas comedias,
Rusiñol,
n'has fet una com un cove,
Rusiñol;
ja pots desarte
Rusiñol,
bunyol.

Créume a mi no t'emboquis,
Rusiñol.
que certs *Jochs* no volen idem,
Rusiñol;
ni aquí ni a Sitges,
Rusiñol,
bunyol.

La Publicidad está molt enfadada perque la Comissió dels Jochs Florals, ab molt bon sentit, no'ls convidá a la festa, y com es de suposar en gent de tanta cultura, tot es parlarne mal y fins criticar a las senyoras que hi assistian perque *no visten con la acostumbrada elegancia...*

Brams d'ase no puján al cel.

De *La Publicidad* del dia 3, edició de la nit.

Parla l'hermano Pellejo:

"Esto es un estercolero
donde se da sin rubor
patente de caballero
a cualquier inquisidor."

Home, *Doys*, aixó que ho haguessim dit nosaltres, bé, però un de la casa...

Que cursi y enrabiat estava diumenge a la nit *El Liberal en Barcelona*!

Feya llástima, tanta, que nosaltres, tot bon cor, volíam enviarli una tassa de tila; però creyent servirlo millor várem acordar donarli avuy el següent consell.

Plegui la sucursal, aprofiti la rebaixa de trens y cap a Madrid faltan *Liberals*.

Hi guanyarán vosté y nosaltres. Vosté, perque no hi perderá més diners. Y nosaltres perque'ns traurém de sobre una mosca virutera.

Mossen Jascinto Verdager

Tenim la satisfacció d'anunciar als nostres lectors, que'l gran poeta catalá mossen Jascinto Verdager, se troba bastant millorat de la malaltia que sofreix fins al punt de que ja ha comensat a llevarse algunas estonas.

Per disposició facultativa, l'ilustre pacient, aixís qu'entri en convalescencia anirá, a un sanatori dels Pirineus Orientals la acabar-se de restablir.

De tot cor celebrém tan falaguera noticias.

Bons mots

Entre un jove y un vell.

—Veu? jo tinch vuytanta anys y l'altre día vaig fer una caminada de vint kilòmetres; ¿seria capàs vosté de ferla?

—Jo, no senyor, perque no més tinch trentacinch anys.

En un tribunal.

El president.—¿Y com goseu negar, quan el guardia us va sorprendre ab las mans dins las butxacas del querellant?

L'acusat.—¡Peró, senyor president, vosté recordará que aquell día feya un fret que gelava!

E. ZOLA y B.

Un senyor extremadament xato fa mitja dotzena d'estornuts seguits.

—Que Deu li conservi la vista—li diu un.

Estranyat l'altre d'aquesta sortida, el mira dos o tres vegadas y al últim se decideix a dirli:

—Dispensi, perque m'ho ha dit aixó?

—Perque'l seu nas no es dels més apropósit per portar lentes.

E. LLOCENIPA

MACOS Y MICOS

Macos: *Macassifú*; L. T.; S. M. F.; *Solimán*; P. L.; R. D. B.

Micos: *Jordi Amargan*; B. G. C.; *Un artista sens art*; A. B. C. D.; *Camatort*; *Camilo Klech*; *Potíglota*; *Khr-a-nch*.

H. C.: *L'acudit* es vulgar.—Ll. S. C.: Es molt poqueta cosa.—*Un obrer*: Aprofitaré un dels epígramas.—M. G.: Gracias por las sevas observacions. La poesia es molt fluixa.—J. G. (Igualada): No hem rebut res, que recordém, firmat per *Zaragüeta*.—*Un escurpi*: ¡Cóm ho hem de dir que aturin las *Matemáticas*!—*Xiquet de Valls*: Verdaderament l'article, encara que ben escrit, no te oportunitat.—*Xich Panxeta*: Anirá corretgit la setmana entrant.—*Nyap Bunyol y Companyia*: Admés l'article. Pot passar á recu lir lo que'ns demana de sis a vuit del vespre.—*Jacinto Plumasebas*: Anirá la composició "Al ¡Cu-cut!", L'altre es més coneguda que la barra den Romero Robledo.—*Salvador de Salvatoris*: Miraré de aprofitar alguna cosa de lo que'ns envía.—P. S. M.: Lo mateix li diém.

IMPREMTA DE MARIÁN GALVE, AVIÑÓ, 18

MIQUEL HORTA

FABRICA DE LLIBRES RATLLATS Y TREBALLS DE IMPREMTA

Se fan tota mena de treballs comercials a bons preus

Baixada de Cervantes, 3.—Prop del Bolsí

Magnífichs Bustos del Doctor Robert, de 80 cms. d'alsada a 25 pessetas

GRAN CLIXERÍA

Estereotipia, Galvanoplastia, Fotograbat y Grabat directe (Autotipia)

ANTÓN VIDAL MARTÍ

Carrer de Aribau, 17.-BARCELONA

BURELL & C.º

CONSTRUCTORES NAVALS

Barcos de vela y vapor, remolcadores, llanxas de vapor y de salvament, gabarras, barcoscisternas, etc., etc.

ESPECIALITAT EN YACHTS

Reparacions, maquinaria y tota classe d'accessoris pera la marina.

TALLER DE VELÁM

LONAS INGLESAS Y DE FABRICACIÓ DE LA CASA

ASTILLERS: Can Tunis

BARCELONA:

OFICINAS: Escudellers, 82, pral.

Casa Especial en Fonógrafos y Gramofons

PLAQUES Y CILINDRES DE TOTA MENA

TALLER DE REPARACIONES

EL FONOGRAFO

Fernando VII, 49.—BARCELONA

LAS FESTAS DEL MES DE MAIG

Els cacichs y'ls que fan viure
no's quedarán sense festes

encara que hagin de ser
tan lluides com aquestes.